

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἑπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Περὶ τοῦ ἐν Ῥώμῃ εὐρεθέντος τεμάχιου ἀσπίδος, περὶ οὗ ἀνεφέρμεν ἐν τῷ προηγούμενῳ Δελτίῳ, ἀναγινώσκοντες τὰ ἐξῆς λεπτομερέστερα ἐν τῇ γαλλικῇ· «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων»· «Τὸ εὐρεθὲν εἶνε τεμάχιον δίσκου μαρμαρίνου, ἐφ' οὗ ἀπεικονίζεται διὰ μικροτάτων γλυφῶν ἡ ὁμηρικὴ περιγραφή τῆς Ἀχιλλείου ἀσπίδος· ἐπ' αὐτοῦ δ' εἰσὶ κεχαρμένα μῆνοι ἐδομηκόντα πέντε στίχοι τοῦ Ὀμήρου εἰς μικροσκοπικούς μὲν χαρακτῆρας, ἀλλὰ καθαρώτατα διακρινομένους, οἱ ὅποιοι λέγεται ὅτι παρουσιάζουσι παραλλαγὰς τινὰς πρὸς τὰ γνωστὰ καίμενα, καὶ ἐντεῦθεν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νέον χειρόγραφον τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀντωνίνων. Εἰς τὸ ὁπισθεν τοῦ δίσκου ὑπάρχει κεχαρμένον τὸ ὄνομα Θεόδωρος, ὄνομα βεδάκιος τοῦ τεγνίτου. Κατὰ τὸν Πλίνιον Θεόδωρος τις ἐξωγράφει σκηνὰς τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου ἐπὶ πολλῶν πινακίδων, αἵτινες ἐτηροῦντο εἰς τὴν στοάν τοῦ Φιλίππου. Ἀλλὰ ζήτημα εἶνε ἂν ὁ Θεόδωρος οὗτος ἦτο καὶ γλύπτης. Τινὲς παραδέχονται τοῦτο ὡς βέβαιον· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ ἀνακαλυφθὲν τεμάχιον ὅτι εἶχε σχέσιν τινὰ πρὸς τὰς ἱλικὰς πινακίδας».

— Ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου τὰ βιβλία τιμῶνται τρεῖς ἢ τετράκις ἀκριβέστερον καὶ ὅπου ἀναγινώσκουσι δεκάκις πλείοντερον ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην χώραν, οἱ συγγραφεῖς οἱ ἔχοντές τινα φήμην ἀπολαμβάνουσιν ἐκ τῶν ἔργων τῶν μέγιστα ποσά. Ὁ λόρδος Βύρων ἔλαβε μόνον διὰ τὸ τέταρτον ἄσμα τοῦ «Τσάιλο Χίρολδ» 50,000 φράγκων. Τὸ ποίημα τοῦ Ἀλά-Ρουκ ἐπληρώθη 75,000 φράγκων. Ὁ Βουάδερ ἀπῆλυσεν ἐκ τῆς πλήρους ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ 1,700,000 φράγκων. Ἀλλ' ὁ μάλλον μεγαλοπρεπὴς ἀμειψθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν Ἀγγλῶς συγγραφεὺς εἶνε ὁ Τέννυσον, ὁ ποιητὴς ὁ στεφθεὶς παρὰ τῆς βασιλείας Βακτωρίας. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν λαμβάνει κατὰ τὸ «Ἀθῆναιον» 10 στερλίνας δι' ἑκάστην στίχον. Οὕτως, τὸ ἐκ 313 στίχων μέτριον ποίημα τοῦ «Seadreams», προσπορίζατο αὐτῷ 78,250 φράγκα· ἔλαβε δὲ 250,000 φράγκων διὰ τὸ ἔτερον ποίημά του «Enoch Arden».

— Ἰδοὺ καὶ ἄλλος ἡγεμὼν ὁρεγίης δόξης φιλολογικῆς, ἀφου πρώτον ἐπλήσθη τῆς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῶν νικῶν. Ὁ ἀνδρεὺς ἡγεμὼν τοῦ Μυροδοβουίου Νικόλαος Α' συνέγραψε πρὸ τίνος σεβρίστῃ ἡμέρᾳ δὲ ῥάμῃ εἰς πράξεις τρεῖς ἐπιγραφόμενον «ἡ Αὐτοκράτειρα τοῦ Ἀΐμου». Τὸ ἔργον ἐγράφη σεβρίστῃ, ἀλλ' ὁ ἡγεμὼν ὅστις ἐποσώδαρεν ἄριστα ἐν Βαρσιόσις εἰς τὸ Λύκειον τοῦ Λουδοβίκου τοῦ μεγάλου, πολλοὶ πιθανόν, ὅτι ὁ μεταφράστη αὐτοῦ γαλλιστὴ. Παρ' ἡμῖν ἴδαν τινὰ τῆς ποιητικῆς ἀξίας τοῦ ἡγεμῶνος Νικόλαου παρέχον ἐκ συντάκτικῆς τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» κ. Ι. Καμπούρογλος μεταφράσας Λυρικά τινὰ ἔργα αὐτοῦ.

— Ἀνγγέλῳ ἦδη ὅτι διενθὺς ἐκθεσις ηλεκτρισμοῦ ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ ἐν Βιέννῃ ταυτοχρόνως τῇ τοῦ Μονάχου. Ὅπως αἱ δύο αὗται ἐκθέσεις μὴ συμπέσωσι καὶ μὴ οὕτω βλαβῶσιν ἀμφοτέραι, ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως τῆς Βιέννης συνήνεσεν ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διὰ τοὺς μῆνας Αὐγούστου, Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον τοῦ 1883.

Τὸ ἐπιστημονικὸν φύλλον «Πλεκτρικὸν Φῶς», γράφει λαμβάνον ἀφορμὴν ἐκ τούτου, ὅτι μετὰ δραστικότητος παρασκευάζεται ἡ ἐκθεσις τοῦ Μονάχου, καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς διοργανώσεως ἐπιτροπὴ ὑποστηρίζεται ὑπὸ πᾶσων τῶν ἐπιστήμων ἀρχῶν τοῦ κράτους.

— Μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ Βουκουρεστίου ὑπάρχουν καὶ τινες νεάνιδες, ὧν δύο ὑπέστησαν ἄριστας ἐξετάσεις.

— Τὰς ἐξῆς στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι περὶοδικοῦ τύπου ἀρνούμεθα ἐξ ὁμιλίας, ἣν περὶ τούτου ἐποίησα τὸ σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας ταύτης κ. Bleuler ἐν ἐπιστημονικῷ τινι συλλόγῳ.

Ἐν Ἑλλάδι δημοσιεύονται 297 πολιτικαὶ ἐφημερίδες καὶ τῶν εἰδοποιήσεων, καὶ πλείονες τῶν 45 εἰδικὰ πραγματευόμενα θέματα. Ἐξ ὧν δὲ τούτων κυκλοφοροῦσι περίπου 600,000 ἀντίτυπα· εἰς ἀριθμὸς λοιπῶν ἐφημερίδων ἀναλογεῖ εἰς 4 σφῆδον ἄτομα, ἂν ἐν τούτῳ ἀντίτυπον εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν· κατὰ μέσον δὲ ὅρον ἐκάστη ἐφημερίς ἐκτυπώται εἰς 1,800 φύλλα.

Εἰς 52 ὑπολογίζονται αἱ ἐφημερίδες αἱ ἐκδιδόμεναι ἐξ ἑκαστῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἢ δις τῆς ἡμέρας, ὧν οἱ συνδρομηταὶ ἀνέρχονται εἰς 210,000· ἑτεροὶ 166 ἐκδίδονται δις ἢ τρίς τῆς ἐβδομάδος καὶ 7 ἄπαξ· αὗται δὲ ὅλαι ὁμοῦ ἔχουσι 390,000 συνδρομητὰς. Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τούτων αἱ 265 ἔχουσι γροῖαν πολιτικὴν, καὶ αἱ μὲν 185 ἀντιπροσωπεύουσι τὸ φιλελεύθερον κόμμα, 40 δὲ τὸ συντηρητικόν.

Πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν ἐφημερίδων τούτων ἐργάζονται 400 τυπογράφοι μετὰ 4,000 ἰργάτων καὶ καταναλίσκονται χάρτης τιμώμενος ἀντὶ 2,800,000 φράγκων.

Οἱ 4000 ἰργαταὶ λαμβάνουσιν ἐν ὅλῳ 5 ἑκατομμύρια φρ. ὡς ἀντίτιμον τῆς ἰργασίας αὐτῶν, τὰ δὲ ἔξοδα συντάξεως, ἀνταποκρίσεων καὶ τὰ τηλεγραφικὰ διὰ πάσας τὰς τῆς Ἑλλάδος ἐφημερίδας φθάνουσιν ἀπὸ 800 μέχρις 900,000 φρ.

Τὸ ἐν Ἀμερικῇ ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον, γράφει ὁ «Αἰὼν», κρὶνον συνταλεστικὴν εἰς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ τὴν σύστασιν ἐν Ἀθῆναις Ἀμερικανικῆς Σχολῆς τῆς κλασσικῆς φιλολογίας, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἀρχαιολογίας, ἀνέθετο εἰς Ἐπιτροπείαν, ἀπὸ τῆς 9, 24 Μαΐου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκλεγείσαν, ὅπως μελετήσῃ τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ προβῇ εἰς τὴν ἀμέσων πραγμάτων τὸν τοιοῦτον σχεδόν, ἂν ἐνεκρίντο παρ' αὐτῆς. Ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ αὕτη, μετ' ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις, καθ' ἃς ἐμελετήθησαν δύο διακεκριμένα σχέδια, τὸ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς μετὰ κατάρτισην τελείαν διὰ συνεισφορῶν κεφαλαίου τουλάχιστον ἐξ 100,000 δολλαρίων (ὄρ. 600,000), καὶ τὸ τῆς ἐκ τῶν ἐνόντων ἀμέσων συστάσεως αὐτῆς, περὶν αὐτὰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς, ὑπέβαλε πρὸ τίνος ἀκριβοῦς ἔκθεσιν. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, καταχωρισμένην ἐν τῷ περιοδικῷ δημοσιεύματι τοῦ Archaeological Institute of America, ἡ Ἐταιρία ἀπεδέξατο τὴν δευτέραν πρότασιν, ἥτοι τὴν ἰδρύσιν τῆς Σχολῆς, καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κεφαλαίου τῶν 100,000 δολλαρίων. Ὅταν ἡ Σχολή, προσωρινῶς ὁργανωμένη, ἄρξεται τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς κατὰ τὸ προσχεῖς φθινόπωρον, χορηγούντων τὰς ἀπαραίτητας ἀπαιτούμενας δαπάνας τινῶν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Πανεπιστημίων καὶ Κολλεγίων. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς διορίσθη ἐπὶ ἐν ἔτος ὁ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Harvard καθηγητῆς τῆς ἑλληνικῆς γραμματολογίας κ. W. W. Goodwin, ἀντὶ μισθοῦ ἑτησίου τριῶν χιλιάδων δολλαρίων ἥτοι 18,000 δραχμῶν, διδομένου αὐτῷ παρὰ τοῦ Πανεπιστημίου τούτου. Ἐκ περιττοῦ δὲ ἑτησίως, ἢ ἀνὰ διέτιαν, ὁ ἀντικαθίσταται ὁ Διευθυντὴς ὑπὸ καθηγητοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἐτέρου πανεπιστημίου, χορηγούντος τὴν δαπάνην τῆς ἀντιμισθίας αὐτοῦ, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ κεφαλαίου τῶν ἑκατοντακισχιλίων δολλαρίων, ὅτε ἡ Ἐταιρία αὕτη θὰ συντηρῇται δι' ἰδίων πόρων. Ἡ σχολὴ ἰδρυθέσεται ἐπὶ ταῖς αὐταῖς βάσεσι καὶ αἱ ἐν Ἀθῆναις ἑτεροὶ, ἢ γαλλικῇ καὶ ἢ γερμανικῇ. Ἐν τῇ ἐκλεγθῆσομένῃ δ' ἐπὶ τούτῳ οἰκίᾳ θὰ κατοικήσῃ ὁ μόνος ὁ Διευθυντὴς, μέγιστος οὐ οὐ ἀξιόματιος πόρος τῆς Ἐταιρίας ἐπιτρέψωσι τὴν ἐνοικίαν ἢ τὴν ἀπόκτησιν οἰκῆματός· μᾶλλον εὐρυγώρου, ἱκανοῦ εἰς τὴν μνησθῆναι τὴν κατοικίαν. Κατὰ μίμησιν τῶν δύο ἐτέρων ἐν Ἀθῆναις Σχολῶν, καὶ ἡ ἀμερικανικὴ Σχολὴ θὰ ἐκδίδῃ ἐν Ἀθῆναις περιοδικὸν εἰκονογραφικὸν, σχήματος τοῦ Bulletin τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, περιέχον τὰς ἐκθέσεις καὶ τὰς θέσεις τῆς ἐν Ἀθῆναις Σχολῆς, ἄλλας τε διατριβὰς, ἀξίας λόγου, καὶ ἀρχαιολογικὰς εἰδήσεις. Ἡ διάρκεια τῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν ἔσται τριετής.

— Ἡ ἐσχάτως ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἐπιδαύρου εὐρεθεῖσα Ἀθηνᾶ εἶνε κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Καβάδα, ἀγαθὰ κολλοσιῶν, ποιηθὲν ἐν ῥωμαϊκοῖς χρόνοις κατ' ἀπομίμησιν ἐπισήμου ἑλληνικοῦ ἔργου τῶν μέσων τῆς Ε' Π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Ἡ θεὰ στριγγίζεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς καὶ φέρει ποδὴν χιτῶνα μετὰ διπλοῖδος, ἐξωστμένον οὐχὶ περὶ τὴν ὀσφύν, ἀλλὰ πολὺ ὑψηλότερον, ὑπὸ τοῖς μαστοῦς. Κατὰ τὸ ἄνω τοῦ θώρακος μέρος φέρει τὴν αἰγίδα, ἥτις ἀποτελεῖται ἐκ δύο πετάλων, συνερχομένων κατὰ τὸ μέσον τοῦ θώρακος, ἐνθα ὑπάρχει ἡ τῆς Γοργόνης κεφαλὴ, περὶ ἣν ἦσαν ἐνθεν καὶ ἐνθεν δύο χαλκοὶ ὄφεις· ὡσαύτως ἡ χαλκοὶ ὄφεις ἦσαν καὶ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς αἰγίδος. Ἡ κόμη δὲ κατέρχεται ἀπασα κατὰ τὰ νώτα εἰς μακρόν· κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον κανονικοῦς πλοκάμους. Παραβαλλόμε-

νον τὸ ἔργον τοῦτο πρὸς τὰ σωζόμενα ἀγάλματα τῆς Ἀθηνᾶς, δεικνύει ἱκανὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν ἐν τῇ Villa Ludovisi ἐν Ῥώμῃ Ἀθηνᾶν τοῦ Ἀντιόχου, τεχνίτου ἀνηκόντος εἰς τὴν νέαν Ἀττικὴν σχολήν, ἥτις ἐργαζομένη κατὰ τὰ ἀριστουργήματα τῶν προτέρων χρόνων καὶ πολλαχῶς αὐτὰ ἀπομιμουμένη, ἐπέφερεν ἀναγέννησιν τινα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις.

— Δύο νέαι προσωπογραφίαι τοῦ ἐν Μονάχῳ Ἑλληνος ζωγράφου κ. Ἰακωβίδου ἐπαίνονται πολὺ ὑπὸ τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων. Εἰς τὴν «Allgemeine Kunst-Chronik» γράφουσι περὶ αὐτῶν ἐκ Μονάχου τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὰς σπουδαϊοτέρας εἰκόνας τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἀνήκουσιν εἰκότως δύο προσωπογραφίαι τοῦ Ἰακωβίδου. Ἐφαίρω ἰδίως τὴν τῆς γυναικὸς, συζύγου τοῦ περιφανοῦς αὐτοῦ διδασκάλου Gabriel Max. Ἀμφότεραι, ἐντελεῖς κατὰ τὸ σχέδιον καὶ μάλα τεχνικαί κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ὥραίζονται διὰ τῶν κατ' ἐξοχὴν ἀριστὰ ἐπεξεργασμένων χειρῶν.

— Ἰδρῦθη ἐνταῦθα τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Στεφ. Ξένου σύλλογος τῶν Ὁραίων Τεχνῶν, ἔχων ἐπίτιμον αὐτοῦ πρόεδρον τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον. Σκοπὸν προτίθεται ὁ σύλλογος οὗτος νὰ συστήσῃ πινακοθήκην, γλυπτοθήκην, μουσεῖον τῆς βιομηχανικῆς καλλιτεχνίας καὶ βιβλιοθήκην ἐκ τῶν δημοσιευθέντων μέχρι τοῦδε συγγραμμάτων εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην περὶ ἀρχιτεκτονικῆς καὶ καλλιτεχνίας.

— Ἐλῆξαν αἱ θεωρητικαὶ ἐξετάσεις τοῦ διδασκαλείου Τριπόλεως, ἀπολύονται δ' ἐξ αὐτοῦ ἐφέτος 18 καλῶς μεμορφωμένοι δημοδιδάσκαλοι. Κατὰ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν λογοδοσίαν τοῦ διευθυντοῦ ἐνεγράφησαν μαθηταὶ τοῦ διδασκαλείου 67, ὧν τέσσαρες ἀπεσύρθησαν, καταγόμενοι ἐκ 13 ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ 2 ἐκ τῆς Κριναίας τῆς Κεφαλληνίας. Τὸ τρίτον σχεδὸν τῶν μαθητῶν εἶνε ἐκ Μαντινείας καὶ 5 μόνον οἱ ὑπότροφοι τῶν δήμων.

— Ἐν Κύπρῳ πρόκειται νὰ ἰδρῶθῃ Μουσεῖον ἀρχαιολογικὸν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μεγάλου Ἀρμοστοῦ.

— Ἦρξατο πρὸ τινος ἐκδιδόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐβδομαδιαῖον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ζέφυρος».

— Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ δευτέρου μέρους τῆς «Μεγάλης γραμματικῆς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης» τοῦ Κυνέρου, ἥς τὴν μεταγλώττισιν φιλοπονεῖ καὶ διασκευάζει ὁ καθηγητὴς κ. Εὐστάθιος Σταθάκης.

— Ἐκδίδονται προσεχῶς τὰ ἑξῆς βιβλία:

«Ὁ Ὀλυμπος καὶ οἱ κάτοικοι αὐτοῦ» ὑπὸ τοῦ κ. Α. Δ. Λακοπούλου.

«Σωκράτης» ἡ «Ἐκλογὴ ἐκ φιλοσόφων Ἑλλήνων Συγγραφέων» ὑπὸ Κ. Ξάνθου.

Αἱ ἐξῆς ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν κατ' αὐτὰς: Ἐν Τριπόλει ὁ «Πολίτης», ἐν Φιλαρτρέτῃ ἡ «Μπερλίνα» πολιτικοσατυρική, καὶ ἐν Κορίνθῳ ὁ «Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου» συντασσόμενη γαλλιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ ὑπὸ τῶν κκ. Γ. Καρατζᾶ καὶ Μ. Λ. Ράγκου.

BIBLIA

2588. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΓ', 20 Ἰουνίου 1882. Ἀριθ. 338 (286). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4", σελ. 16. Περιεχόμενα: — Ὑπεξαίσεις τουρκικῆς ναυαρχίδος. — Ἀθηναῖς (Ἱστορικὸν διήγημα Φερδινάνδου Γρηγοροβίου. Μετάφρασις Συμπ. Π. Λάμπρου). — Δύο σχοινιά (Ἐκ τῶν τοῦ François Corré). — Γλάδστον. — Μία νέα ἐφεύρεσις. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Οἰκιακὴ οἰκονομία (τρόπος δοκιμασίας τοῦ γάλλου).

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1667.

[Τῇ πρώτῃ λύτῃ θεωρεῖται ἐν βιβλίῳ].

Μτ—τς—† δμντς—† κρς—† ν—τ—σπντν—
τν—κμλν.

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἀνωτέρω λογίου τῇ προσθήκῃ τῶν ἑλλειπόντων φωνηέντων ἐξ ἐκάστης λέξεως. Τὰ ἐν ἀρχῇ λέξεως φωνήεντα σημειοῦνται διὰ σταυροῦ †.

1668.

Τὸ αἶνιγμα εἶμαι ἐγὼ,
ἐγὼ δὲ καὶ ἡ λύσις,
κί' ἄνευ ἐμοῦ ἀδύνατον
νὰ μ' εὕρῃς, νὰ μὲ λύσῃς.

Ὡς τὴν κεφαλὴν σου κάθημα:
ὅσακις μὲ κατέχῃς.
Ἄλλ' ἂν ποτὲ μὲ στερεθῇς,
ὅ τὸν ὀλεσθρὸν σου τρέχεις.

Τὴν κεφαλὴν μου ἀφαιρῇς,
κ' ἐγὼ διὰ σὲ πάλιν
μεταμορφούμενος εὐθὺς
λαμβάνω θέσιν ἄλλην.

Καί μετὰ τοῦ συντρόφου μου,
ὅν πώποτε δὲν βλέπω,
ἄλλοτε σὲ δυσπαραστῶ
καὶ ἄλλοτε σὲ τέρπω.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλην κεφαλὴν
λαμβάνω ἂν θελήσῃς,
σ' εἶμαι δὲ πάλιν χρήσιμος
αὐ μὲ τροποποιήσῃς.

Καί τὸρα ἔχω σύντροφον
μεθ' οὗ δοῦοι ζητήσῃς
σὲ φέρομεν οἱ δυστυχεῖς
ὥς τοῦ ξεψυχήσῃς.

Ἀκόμῃ συλλογίζεσαι;
δὲν εὗρηκες ποῦ κεῖμαι;
Ἄν λάβω ἄλλην κεφαλὴν
ὅς γίγνης ὅ,τι εἶμαι.

Ἐ. Κ[αὶ]...

Μ. Τ. Ε.

ΛΥΣΕΙΣ

1668.

Ἡ διάβασις γίνεται οὕτω:

Εἰς τὴν μίαν ὀχλὴν				Εἰς τὴν ἄλλην			
3 κύριοι 3 ὑπηρέται				1 κύριος 1 ὑπηρέτης			
Διαβαίνουσι:	2	1	1	1	1	1	1
Μένουσι:	2	2	2	1	1	1	1
Ἐπιστρέφει:	1	0	0	1	0	0	0
Μένουσι:	3	2	2	0	1	1	1
Διαβαίνουσι:	0	2	2	0	2	2	2
Μένουσι:	3	0	0	0	3	3	3
Ἐπιστρέφει:	0	1	1	0	1	1	1
Μένουσι:	3	1	1	0	2	2	2
Διαβαίνουσι:	2	0	0	2	0	0	0
Μένουσι:	1	1	1	2	2	2	2
Ἐπιστρέφουσι:	1	1	1	1	1	1	1
Μένουσι:	2	2	2	1	1	1	1
Διαβαίνουσι:	2	0	0	2	0	0	0
Μένουσι:	0	2	2	3	1	1	1
Ἐπιστρέφει:	0	1	1	0	1	1	1
Μένουσι:	0	3	3	3	0	0	0
Διαβαίνουσι:	0	2	2	0	2	2	2
Μένουσι:	0	1	1	3	2	2	2
Ἐπιστρέφει:	0	1	1	0	1	1	1
Μένουσι:	0	2	2	3	1	1	1
Διαβαίνουσι:	0	2	2	0	2	2	2
Μένουσι:	0	0	0	3	3	3	3

1666.

Ζωμὸς — ὦμὸς — ὦμος.